

Brjef stjórnarráðsins til sjúslumannsins í Skagafjarðarsjúslu um flutning þingstaðar. **1**

18. jan.

Samkvæmt tillögum yðar, herra sýslumaður, og beiðni hreppsnefndarinnar í Seiluhreppi, veitir stjórnarráðið hjermeð samþykki sitt til þess að þingstaður umgetins hrepps sje fluttur frá Stóru Seilu að Brautarholti (áður Litlu-Seilu) með því skilyrði, að hreppsnefndin annist um, að til verði jafnan á hinum nýja þingstað hæfilegt hús til þinghaldanna.

Þetta er yður hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari birtingar.

Brjef stjórnarráðsins til landlæknis um nýja lyfsöluskrá. **2**

21. jan.

Jafnframt því að endursenda yður hjermeð, herra landlæknir, lyfsöluskrá þá hina nýju, er fylgdi brjefi yðar, dags. 29. f. m., og stjórnarráðið í dag hefir staðfest til að öðlast gildi 1. febrúar næstkomandi, felur stjórnarráðið yður að sjá um prentun skrárinnar á venjulegan hátt.

Athygli yðar skal vakin á því að út úr skránni skulu tekin vínin, sem aftast eru nefnd, fjögur að tölu, öll nema Malaga, sbr. yfirstrikanir stjórnarráðsins, og skal um þetta það tekið fram, er hjer segir:

Í 2. gr. laga um aðflutningsbann á áfengi er hjeraðslæknum og lyfsölum heimilað að flytja inn áfengi, sem skylt er að hafa til læknisdóma samkvæmt hinni almennu lyfjaskrá. Lyfjaskrá sú, er gildir hjer á landi, er Pharmacopoea Danica, sbr. auglýsing 10. ágúst 1908. Þegar því ákveða ber hvaða áfengi megi flytja inn til læknisdóma, verður það eingöngu komið undir því, hvernig lyfjaskráin verði skilin í þessu efni. Ákvæðin um spiritus eru ótvíráð í lyfjaskránni. Ágreiningur er aftur á móti um vínin. Í meginmáli lyfjaskrárinnar eru nefnd »vina medicata« og »vinum chinac«. Samkvæmt upplýsingum frá lyfsalanum í Reykjavík, er Malaga nú haft við tilbúning greindra vína. Virðist því enginn vafi á því að Malaga megi flytja inn. Hins vegar hefir lyfsaliinn skýrt frá því, að við tilbúning lyfjanna á lyfjaskránni þurfi eigi að halda á öðru víni en Malaga, og í meginmáli skrárinnar eru eigi önnur vín nefnd en þau, sem nú hafa verið greind. Í 21. lið í inngangi lyfjaskrárinnar er tekið fram, að vinum og öðrum efnunum, sem hægur sje aðgangur að, sje ekki lýst í lyfjaskránni. Þessi orð má að visu skilja á þá leið, að gengið sje út frá því að greind vín og efni þyki hæf til lækninga, en hitt virðist einnig ljóst, þar sem þeim er ekki lýst í lyfjaskránni, að lyfsalar og læknar eru eigi skyldir til að hafa þau, enda, ef tilætlunin hefði verið að skylda lyfsala og lækna til að hafa greind efni, hefðu þá varla verið brúkuð svo óákveðin orð »önnur efni sem hægur aðgangur er að«. Verður því eigi annað sjeð en að full heimild sje til að lita svo á, að vín og önnur efni

2 standi ekki í lyfjaskránni, en af því leiðir aftur, að samkvæmt 2. grein áfengis-
21. jan. bannlaganna má ekki flytja nefnd vín inn, nema lyfjaskránni sje breytt, eða
gefinn sje út viðauki við hana, eða þá samin ný íslensk lyfjaskrá. Það sem um
er að ræða við útkomu þessarar nýju lyfsöluskrár, er aðeins rjettur skilningur
lyfjaskrárinnar eins og hún nú liggur fyrir, en engin afstaða er þar með tekin
til þeirrar spurningar, sem lækna greinir á um, hvort fleiri eða færri vín sje
nauðsynleg til lækninga, eða hvort hins vegar sje rjett að afmá vín með öllu
úr lyfjaskránni.

3 **Brjef stjórnarráðsins til bæjarfógetans í Reykjavík um innflutning á svinum**
9. febr. frá Danmörku.

Stjórnarráðinu hefir borist beiðni frá kjötkaupmanni M. Frederiksen og
Niels Petersen frá Viðey hjer í bænum um, að þeim verði leyft að flytja hingað
til Reykjavíkur lifandi svín frá Danmörku í því skyni að fita þau hjer og slátra
þeim síðan.

Eftir að hafa leitað álits dýralæknisins í Reykjavík um þetta mál hefir
stjórnarráðið, samkvæmt lögum nr. 56 frá 10. nóvember 1905, sbr. lög nr. 25,
9. júlí 1909, veitt leyfi til þessa með eftirfarandi skilyrðum:

1. að svinin verði flutt hingað til Reykjavíkur beint frá Danmörku, án þess að
koma nokkursstaðar í land á leiðinni,
2. að svinunum fylgi vottorð lögskipaðs dýralæknis í Danmörku um það, að
þau hafi verið fyllilega heilbrigð, er þeim var skipað þar út, og að þau hafi
ekki síðasta mánuðinn þar á undan verið í sýkingarhættu af »Mund- og
Klovesyge«, »Rödsyge«, »Svinepest«, »Schweineseuhe« eða »Svinedifteritis«, og
3. að svinin verði skoðuð hjer af dýralækni og haldið undir hans umsjón ein-
angruðum frá öðrum dýrum.

Þetta er yður, herra bæjarfógeti, hjer með til vitundar gefið til leiðbeiningar.

4 **Brjef stjórnarráðsins til biskups um þjóðkirkjugjaldskyldu þeirra innflytjenda**
10. febr. í prestakall, er sagt hafa sig inn í utanþjóðkirkjusöfnuð eftir fardagaársbyrjun.

Með brjefi, dags. 27. f. m., hafið þjer, háæruverðugi herra, sent hingað
erindi sóknarprestisins að Görðum á Álftanesi og sóknarnefndar Garða- eða nú
Hafnafjardarsóknar, dags. 16. s. m., innihaldandi eftirfarandi spurningar:

1. Er eigi hver þjóðkirkjumeðlimur, sem inn í sóknir Garða og Bessastaða flytur
eftir 6. júní ár hveit, gjaldskyldur til þjóðkirkjunnar og prestlaunasjóds, sem
og til sóknarprestis þjóðkirkjusafnaðar, að því er borgun fyrir aukaverk
snertir, það fardagaár, sem yfir stendur fram til næstkomandi 6. júní, enda
þótt hann segi sig úr þjóðkirkjunni einhverntíma á umræddu fardagaári.